

Arrest

nr. 276 907 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 08 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Djiboutiaans staatsburger en verklaart te behoren tot de Sacad Muse subclan van de clan Isaaq. U bent geboren in 1958 in de hoofdstad van Djibouti. Van 1982 tot uw definitief vertrek uit Djibouti op 7 december 2016 woonde u in de wijk Balbala in de stad Djibouti. Uw zoon L. (Ref. CGVS X), geboren in 1983, verliet Djibouti in februari 2015 ten gevolge van problemen met de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van zijn politiek engagement. L. werd op 9 februari 2016 in België de vluchtelingenstatus toegekend.

In december 2016 reisde u samen met uw echtgenoot via Addis Abeba, Ethiopië en Frankrijk naar België alwaar u 8 december aankwam om uw zoon L. te bezoeken die het slachtoffer werd van ernstige verminking.

12 januari 2017 diende u **een eerste verzoek** om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. 22 januari 2018, aan u betekend op 31 januari 2018, nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut, bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) in het arrest van 9 oktober 2018 (arrestnummer 210727).

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 16 oktober 2020 **een tweede verzoek** om internationale bescherming in. In het kader van onderhavig verzoek verklaart u sinds 7 september 2019 lid te zijn van de oppositiepartij 'Force Progressiste pour le Changement' (verder FPC). U bent hoofd van de vrouwenafdeling van de partij en u nam deel aan betogingen. Bij terugkeer naar Djibouti vreest u te zullen worden gearresteerd en gemarteld omwille van uw politiek engagement in België. Uw zoon A. I. werd vergiftigd door de overheid en overleed op 18 december 2018.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een attest van FPC 'Nomination d'une presidente de la commission des femmes' van 7 september 2019, een attest van FPC 'Attestation de témoignage du Président' van 7 juni 2020, 6 foto's van deelname aan demonstratie in België, een akte gezinssamenstelling van 18 september 2020, foto's van uw zoon L., 4 foto's van deelname aan een demonstratie in België, 3 foto's en een video van deelname aan een demonstratie in België, 2 foto's van uw overleden zoon A. I., de overlijdensakte van uw zoon A. I. en het rapport van zijn dochter.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u een alleenstaande vrouw bent. Welke maatregelen dienden te worden genomen, formuleerde de DVZ echter niet.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat niet wordt ingezien waarom u als alleenstaande vrouw bepaalde maatregelen zou behoeven teneinde deel te nemen aan de asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van onderhavig verzoek, verklaart u lid te zijn geworden van de oppositiegroep 'Force Progressiste pour le Changement', oftewel FPC en deel te nemen aan vergaderingen en protestacties en omwille van uw politiek engagement bij terugkeer naar Djibouti te zullen worden gearresteerd en gemarteld. **Er dient echter te worden opgemerkt dat u voornoemde vrees bij terugkeer naar Djibouti niet aannemelijk heeft gemaakt waardoor niet kan worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt indien u zou terugkeren naar uw land van herkomst, Djibouti.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat **uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut**, bevestigd door de RvV, concluderende dat uw wisselende en incoherente verklaringen erop wezen dat u de aangehaalde arrestaties niet werkelijk had meegemaakt en geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade liep bij terugkeer naar Djibouti.

Wat betreft onderhavig verzoek dient opgemerkt dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) er een **bijzondere bewijslast** geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker

moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. **Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u echter niet aannemelijk dat u voor u komt naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België.**

Vervolgens dient te worden gewezen op de laattijdigheid van uw verzoek. U diende uw eerste verzoek om internationale bescherming in op 12 januari 2017 en u ontving op 23 januari van het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut waartegen u beroep indiende bij de RvV. De RvV bevestigde in het arrest van 9 oktober 2018 (arrestnummer 210727) de beslissing van het CGVS. In het kader van onderhavig verzoek verklaart u sinds 7 september 2019 lid te zijn van de oppositiepartij FPC en omwille van uw politieke engagement vreest u bij terugkeer naar Djibouti te zullen worden gearresteerd en gemarteld. Dat u echter pas op 16 oktober 2020, meer dan een jaar na de start van uw politieke activiteiten, een volgend verzoek richtte aan de bevoegde asielinstanties valt niet te rijmen met de door u aangehaalde vrees. U verklaart overigens tot begin 2020 een legaal verblijf te hebben gehad en bijgevolg wachtte u nog verschillende maanden voor u een verzoek om internationale bescherming indiende, wetende dat uw verblijf in België niet langer legaal was en een terugkeer naar uw land van herkomst Djibouti mogelijk zou zijn geweest (zie notities, p. 5-6).

Bovendien kunnen uw verklaringen niet overtuigen wat betreft een waarachtig politiek engagement. U stelt lid te zijn van FPC, maar gevraagd waarvoor FPC staat, kunt u in het Somali noch het Frans antwoorden. U verklaart dat het staat voor 'empowerment', 'ontwikkeling' of ook nog 'het afdwingen' in Somali – kortom: 'de ontwikkeling van verandering'. FPC is echter een afkorting voor 'Force Progressiste pour le Changement' en van u, die zich vrijwillig zou hebben aangesloten bij deze partij en die enige kennis heeft van het Frans (zie notities, p. 4) mag redelijkerwijze worden verwacht dat u dit zou weten (zie notities, p. 16).

Gevraagd waarom u zich heeft aangesloten bij FPC aangezien u in het kader van uw vorig verzoek verklaarde nooit politiek actief te zijn geweest, geeft u aan toen bang te zijn geweest en net van Djibouti te zijn gekomen en niet te hebben geweten dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vrijuit uw gedachten kon delen. Bovendien was u bang omwille van de verwondingen van uw zoon. Gepeild naar de aanleiding en/of het motief om u in september 2019 aan te sluiten, verklaart u te hebben besloten om duidelijk naar buiten te komen nadat u merkte dat er veel druk stond op uw familie en u te weten kwam dat u in België alles kon zeggen (zie notities, p. 16). Het dient echter opgemerkt dat uw zoon L., die Djibouti ontvluchtte omwille van problemen met de autoriteiten wegens zijn politiek engagement, ook in België politiek actief was en zich in een politiek milieu begaf waardoor niet kan worden gesteld dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van de mogelijkheden tot vrije meningsuiting in België. U hiermee geconfronteerd, stelt u er niet openlijk over te hebben gesproken aangezien u vreesde voor uw kinderen die u achterliet in Djibouti die zouden kunnen worden lastiggevallen – een situatie die u er niet van weerhield om u in september 2019 wel te engageren – en de misdaad die uw zoon in België werd aangedaan, die – zoals reeds opgemerkt in het kader van uw eerste verzoek - niets te maken had met de Djiboutiaanse autoriteiten, maar een afrekening betrof binnen de diaspora. Gevraagd wat u van gedachten heeft doen veranderen, antwoordt u erg vaag 'de druk in het land'. Om duiding gevraagd, stelt u politiek actief te zijn geworden omwille van de druk op de mensen in Djibouti, dat er geen verandering was en er veel mensen nodig zijn die duidelijk 'neen' kunnen zeggen. Nogmaals gevraagd wat er veranderde opdat u besloot om u in september 2019 - en niet eerder - politiek te engageren, geeft u aan dat er in het verleden verschillende partijen waren maar deze partij voor uw zoon is en u bijgevolg besloot om u aan te sluiten bij de partij van uw zoon. Op de vraag waarom u zich niet eerder aansloot aangezien u in België bent sinds december 2016, antwoordt u dat niet te hebben gedaan omdat u in de war was: in 2015 verloor u uw dochter en in 2016 werden de ogen van uw zoon verwijderd waardoor u mentaal niet alles op een rijtje had (zie notities, p. 16). U haalt een veelheid aan redenen aan eerder niet politiek actief te zijn geweest waardoor de motivatie tot uw politiek engagement geenszins overtuigend overkomt.

Dat u immers pas besloot om uw politiek te engageren, terwijl u eerder niet politiek actief was, nadat uw eerste verzoek om internationale bescherming een finale negatieve afloop kende, doet vermoeden dat uw politiek engagement louter werd ingegeven als motief voor een verzoek om internationale bescherming in België teneinde een legaal verblijf te verkrijgen.

Vervolgens dient opgemerkt dat een frappante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en een door u neergelegd document de geloofwaardigheid en de ernst van uw politiek engagement aantast. U verklaart op 7 juni 2020 de functie van president van de vrouwen te hebben gekregen (zie notities, p. 23). Het door u neergelegde document ter staving hiervan dateert echter van 7 september 2019 – de datum van uw vermeende aansluiting bij de partij – stellende dat ‘Le président Mohamed Ahmed Abdillahi et l'ensemble de son bureau politique ont procédé à la nomination de Madame S.N.D. au poste de présidente de la commission des femmes du parti et devient ainsi membre effective du bureau politique. Cette nomination vient après avoir constaté l'engagement politique sans précédent de cette dernière auprès du F.P.C. et de l'opposition’. U hierop gewezen, herhaalt u u in 2019 te hebben aangesloten bij de partij. U ermee geconfronteerd dat het in 2019 opgestelde document stelt dat u werd genomineerd als president van de vrouwencommissie, verklaart u dat bij uw aansluiting bij de partij werd gezegd u te zullen nomineren voor die positie daar u het oudste vrouwelijke lid bent. U vervolgens gewezen op uw afwijkende verklaringen hieromtrent, stelt u niet te kunnen lezen en schrijven en enkel te kunnen weten wanneer u de positie werd gegeven. **Er dient kortom te worden vastgesteld dat uw verklaringen wat betreft uw aanstelling tot voorzitter van de vrouwencommissie in tegenstrijd zijn met de door u neergelegde informatie waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw positie binnen de partij.** Dienaangaande dient ook opgemerkt dat het neergelegde attest van 7 september 2019 een fout bevat in het emailadres (@hotmail.com in plaats van @hotmail.com) en ook het eerste telefoonnummer verschilt van het telefoonnummer op het attest van 7 juni 2020. U hierop gewezen, stelt u het niet te kunnen lezen en bijgevolg geen verklaring te hebben. Als voorzitter van de vrouwencommissie stelt u informatie te delen, te bemiddelen bij onenigheden en problemen van jonge vrouwelijke leden op te lossen. Gevraagd naar specifieke voorbeelden, stelt u dat een boete wordt gegeven wanneer aanwezigen bij vergaderingen 2 of 3 keer te laat komen of niet komen opdagen. Indien dit echter verkeerdelijk wordt opgelegd, zetten jullie dit recht.

Uw overige activiteiten in het kader van uw lidmaatschap voor FPC stellen bovendien weinig voor. Zo verklaart u slechts twee vergaderingen te hebben bijgewoond terwijl één à twee keer per maand werd vergaderd. U woonde niet meer vergaderingen bij omdat vergaderingen vaak laat, na vijf uur, worden gehouden en u dan vaak thuis was, hetgeen erop wijst dat uw aanwezigheid geenszins vereist was. Overigens stelt u dat de vergaderingen vaak door mannen worden bijgewoond en jullie ervan op de hoogte worden gebracht. U voegt toe dat vanwege corona recent slechts één vergadering werd gehouden waar enkel mannen heengingen. Gevraagd naar uw taak en input tijdens die vergaderingen, antwoordt u naast de kwestie te willen dat de oppositiepartijen open zijn om deel te nemen aan de campagne zoals hier in België. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, antwoordt u wederom afwijkend ‘om bewustzijn te verhogen’. Gevraagd wat u specifiek doet tijdens een vergadering, stelt u als vrouwen de lezingen van de mannen te bespreken en vragen te stellen, zoals wat jullie kunnen bijdragen. Zo gaf u ook een lezing aan vrouwen over wat u werd gezegd door de leiders van de partijen. Uw overige activiteiten voor FPC waren het maken en presenteren van het gerecht sambusa tijdens vergaderingen of ceremoniën (zie notities, p.24-25).

Overigens verklaart u protestacties bij te wonen. U verklaart tijdens een protestactie te zeggen waar de vrouwen moeten staan en vrouwen te mobiliseren. Gevraagd wat u daarmee bedoelt, stelt u dat te doen als er een protest is en er in het verleden, voor corona, vergaderingen waren. U verklaart aan ‘twee eerdere en twee latere’ protesten te hebben deelgenomen. Voor u zich aansloot bij de partij, nam u in 2017 deel aan protesten voor Belgische rechtbank(en) om rechtvaardigheid te verkrijgen voor uw zoon. Terloops vermeldt u ook deelname aan het protest na de dood van de Afrikaanse/Amerikaanse man Floyd. U nam ook deel aan een protest bij de Europese Unie, waar u niet sprak en waarvan u de datum niet herinnert. Na uw aansluiting bij de partij FPC in september 2019 nam u deel aan een protest 25 of 26 september 2020 en op 9 april 2021. Het protest in september 2020 vond plaats voor de ambassade van Djibouti en was ter herinnering van verschillende doden en aanslagen in Djibouti. Gevraagd naar uw rol, stelt u het protest te organiseren en mensen te informeren om naar het protest te gaan. U kan echter niet met zekerheid zeggen waar de Djiboutiaanse ambassade is gelegen. Het protest van 9 april 2021 vond eveneens plaats voor de ambassade van Djibouti. Gevraagd waarom u slechts enkele keren deelnam aan protestacties, stelt u enkel tijdens de grotere te zijn gegaan en het voornamelijk te hebben gedaan nadat u die positie werd gegeven. Voordien deed u niet de moeite om het bij te wonen, wat van een beperkt engagement getuigt. Overigens stelt u thuis te zijn gebleven wanneer uw zoon ziek was en zouden jullie samen gaan indien hij fit is (zie notities, p. 21-22).

Ter staving van uw deelname legt u meerdere foto's neer alsook een screenshot van een video (overgemaakt na het persoonlijk onderhoud) waarin u spreekt. Het CGVS trekt uw deelname aan deze protestacties niet in twijfel, uw slechts occasionele deelname aan protestacties en geringe inbreng overtuigt echter niet van een doorgedreven politiek engagement.

U verklaart actief te zijn op Facebook, en berichten te delen en becommentariëren (zie notities, p.14 en p.27). Op uw publieke Facebookpagina (M.L.M.H. ([facebook.com](https://www.facebook.com))) werd geen politiek getinte informatie gevonden en u legt geen informatie neer ter staving van bovenstaande stelling.

Zoals eerder reeds opgemerkt, geldt er een bijzondere bewijslast indien een verzoeker om internationale bescherming in zijn land van herkomst niet werd vervolgd. Zo dient te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. U meent bij terugkeer door de Djiboutiaanse autoriteiten te zullen worden gearresteerd en gemarteld omdat u, wanneer u in Djibouti was, veel mensen zag die dat werd aangedaan. Gevraagd hoe u weet dat de Djiboutiaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten, verklaart u dat tegen mensen die terugkeerden uit Djibouti werd gezegd dat u niet moet terugkeren naar Djibouti aangezien u wordt gezocht omdat u video's deelde waarin de president werd beledigd en u dat leuk vond. Gevraagd wie u dat zei, is uw antwoord erg vaag 'mensen die terugkomen'. Gevraagd wie specifiek, herhaalt u mensen, doch geen leden van de partij, die vandaar terugkomen - aan wie u vroeg te passeren bij uw familie wanneer ze naar Djibouti op vakantie gaan. Vervolgens geeft u verschillende namen van personen die op vakantie gaan naar Djibouti. U voegt toe dat de vakantiegangers weten dat u wordt gezocht in Djibouti omdat ze informatie krijgen van 'de mensen' als ze naar de wijken gaan. Zo gaan burens van de oppositie naar hen en zeggen 'zeg tegen die persoon niet terug te komen naar hier – hij wordt gezocht'. Ook wordt aan uw man gevraagd wanneer zijn vrouw zal terugkeren. U meent dat mensen die hier wonen en voor de ambassade spioneren, rapporteren aan de Djiboutiaanse autoriteiten. Gevraagd hoe u dat weet, stelt u dat ze familie zijn van de president en er mensen omwille daarvan werden lastiggevallen. U voegt toe dat oppositielieden die naar Addis Abeba gingen om daar hun familieleden te ontmoeten, door de overheid werden gearresteerd. Tenslotte gevraagd hoe die mensen, die spionnen, weten van uw politieke activiteiten, verklaart u dat het mensen zijn zoals jullie die overal heengaan en door de ambassade worden betaald (zie notities, p. 26-27). **Bovenstaande antwoorden zijn echter blote beweringen die dermate vaag zijn en elk concreet element ontbreken, waardoor u geen vrees voor vervolging aannemelijk weet te maken.**

Tenslotte dient opgemerkt dat u wat betreft het contact met uw familie tegenstrijdig bent. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u enkel contact te hebben met mensen van de oppositiepartij FPC en via personen die in België wonen, maar naar Djibouti op familiebezoek gingen, mondeling informatie te verkrijgen. Bovendien wordt de president van FPC geïnformeerd via What's App. U heeft echter zelf geen rechtstreeks contact met die personen daar u meent te kunnen worden afgeluisterd (zie notities, p. 23). U verklaart op het CGVS geen contact te hebben met uw familie omdat u bang bent voor hen. U voegt toe vorig jaar [2020] voor het laatst contact met hen te hebben gehad (zie notities, p. 11). Voor de DVZ echter stelde u echter – op de vraag of u contact heeft met uw land van herkomst – contact te hebben met uw kinderen via What's App en andere vrouwen van de partij in Djibouti (zie verklaring volgend verzoek, vraag 21).

Wat betreft het neergelegd document van FPC, opgesteld door de president Mohamed Ahmed Abdillahi op 7 juni 2020 dient opgemerkt dat het een zeer gesolliciteerd karakter heeft, vragende aan de Belgische autoriteiten om uw verzoek met de nodige aandacht te bestuderen daar uw leven bij terugkeer naar Djibouti op het spel zou staan. Dit attest wijzigt bovenstaande vaststelling echter niet aangezien het de conclusie omtrent uw beperkt engagement enerzijds en het ontbreken van concrete elementen wat betreft de vervolging uitgaande van de Djiboutiaanse autoriteiten anderzijds niet kan rechtzetten.

U legt ook foto's neer van uw zoon L.. U gevraagd naar een van de foto's, stelt u dat het een foto is van uw zoon L., voor zijn ogen werden verwijderd, protesterende voor de ambassade (zie notities, p. 27). Dit heeft echter betrekking op de politieke activiteiten van uw zoon L. die werden erkend door het CGVS en waarvoor hij internationale bescherming heeft ontvangen.

De door u neergelegde documenten ter staving van de dood van uw zoon A. I., met name zijn overlijdensakte en foto's van zijn lichaam, wijzigen bovenstaande conclusie evenmin. De foto's die u neerlegt, waarvan geenszins kan worden vastgesteld of de persoon op de foto uw zoon betreft, tonen niet aan dat uw zoon door de overheid, omwille van de politieke activiteiten van uzelf en uw zoon, om het leven zou zijn gebracht. Ook zijn overlijdensakte, die overigens een kopie betreft die met het nodige knip-

en plakwerk kan worden opgemaakt, verschaft geen informatie over de doodsoorzaak. Bijgevolg blijft het bij blote beweringen die, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, niet kunnen worden bijgetreden. Het rapport van de dochter van uw overleden zoon wijzigt bovenstaande evenmin.

Tenslotte legt u een attest van gezinssamenstelling neer teneinde aan te tonen dat u bij uw zoon woont en uw zoon ongehuwd is aangezien in het kader van uw eerste verzoek werd gesteld dat uw zoon uw hulp niet nodig heeft aangezien zijn vrouw bij hem woont. De RvV oordeelde reeds in het kader van uw eerste verzoek dat het belang van het kind in casu een volwassen man betreft, geboren in 1983 en dat voorgaande geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut. De Raad stelde ook dat het principe van gezinseenheid niet impliceert dat het louter gegeven dat een familielid als vluchteling werd erkend met zich meebrengt dat de andere leden van het gezin automatisch een afgeleide vluchtelingenstatus zullen genieten. Evenmin kon worden afgeleid dat u als verzoekster om internationale bescherming, behorende tot het kerngezin van een persoon [uw zoon] die als vluchteling werd erkend, louter omwille van dit gegeven deze status moet worden toegekend. De Raad meende overigens dat de vluchtelingenstatus van uw zoon L. niet naar u moet worden uitgebreid omdat uw zoon voor u zorgt, hij niet is getrouwd en geen eigen gezin of huwelijk heeft ontwikkeld in België daar de asielprocedure er immers niet op is gericht om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen doch wel om na te gaan of de verzoeker bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op datum van 13 september 2021 ontving het CGVS geen opmerkingen en bijgevolg wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift in een enig middel het volgende aan:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Zij ontwikkelt dit middel als volgt:

“[...]

II.1.4. Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij op heden inderdaad lid is van de oppositiepartij ‘Force Progressive pour le changement’ (hierna FPC), dat zij deelnam aan verschillende demonstraties en dat zij het hoofd is van de vrouwenafdeling van deze partij.

Evenmin wordt er door verwerende partij ontkend dat zij die lid zijn van de oppositiepartij geïdoleerd worden door de Djiboutiaanse autoriteiten, en er hun leven riskeren.

Echter, verwerende partij stelt het volgende:

[...]

Deze redenering van verwerende partij raakt kant noch wal. Ook al zou er worden aangenomen dat verzoekende partij voor haar aankomst in België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond - quod certe non, dan nog kan er op heden niet gesteld worden dat zij er zou terug kunnen keren zonder gevaar voor haar leven. Immers, de betogingen waar zij aan deelnaam waren openbaar en genoten ook de nodige pers en sociale media aandacht. Verwerende partij speelt met het leven van verzoekende partij door ervan uit te gaan dat de Djiboutiaanse autoriteiten wel niet op de

hoogte zullen zijn van haar politieke activiteiten in België en haar daarom ook niet zullen viseren. Daarnaast gaat zij er tevens van uit dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Djibouti haar recht op vrije meningsuiting en politieke overtuiging moet verborgen houden voor de autoriteiten zodat zij hier geen lucht van krijgen en haar niet zouden viseren... Dergelijke redenering tart werkelijk alle verbeelding. Verzoekende partij zet zich zeer actief in voor het FPC, is zelfs hoofd van de vrouwenafdeling en neemt deel aan alle manifestaties. Zij heeft dan ook een prominente rol in deze organisatie wat haar een directe doelwit maakt van de Djiboutiaanse autoriteiten. Verzoekende partij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat verzoekende partij terg zou kunnen keren naar Djibouti zonder vrees voor haar leven en/of het gevaar voor onmenselijke en vernederende behandeling.

II.1.5 Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens 'laattijdig asielaanvraag' te hebben ingediend. Zij stelt namelijk het volgende:

[...]

Het politiek engagement van verzoekende partij heeft zich in België ontwikkeld en gebeurde niet van de ene op de andere dag. Het is niet zo dat zij reeds lid was van deze partij in Djibouti, aangekomen is in België een lange tijd gewacht heeft om deze redenen in te roepen in haar asielaanvraag.

Zij bevond zich reeds in België, heeft zich verder verdiept in de politieke standpunten en visie van het FPC, is hier meer en meer betrokken in geraakt, heeft zich hierin verdiept en heeft het zelfs geschopt tot voorzitter van de vrouwenafdeling. Al deze zaken deden haar beseffen dat zij thans hoedanook gevaar loopt in Djibouti en diende daarom ook een asielaanvraag in. Deze beweging is ook op sociale media actief en hun pagina is openbaar te bezoeken, waardoor verwerende partij bezwaarlijk kan stellen dat de Djiboutiaanse autoriteiten hier niet van op de hoogte zouden zijn.

II.1.6 Verwerende partij gooit het vervolgens over een andere boeg en trekt de "waarachtigheid" van het politiek engagement van verzoekende partij in twijfel - quod certe non:

[...]

Zoals hierboven reeds aangehaald, is het politiek engagement van verzoekende partij in België verder gegroeid. Gezien zij hier vrijer was en niet onderdrukt leefde, zag zij echt in hoe haar landgenoten onderdrukt worden in haar land van herkomst en besloot zij zich aan te sluiten bij het FPC.

Verwerende partij mag dit vreemd vinden, maar het neemt niet weg dat verzoekende partij weldegelijk uit ideologische overwegingen haar heeft aangesloten bij deze oppositiebeweging.

Verwerende partij gaat er zondermeer vanuit dat verzoekende partij zich zou hebben aangesloten uit opportunisme - quod certe non - terwijl zij niet alleen tal van bewijzen, maar ook zeer uitgebreide en overtuigende verklaringen aflegde omtrent haar beweegredenen.

[...]

Wat de vermeende fouten in de documenten betreft, went verzoekende partij op te merken dat dit typfouten zijn, iets dat ook vaak voorkomt in de beslissingen van verwerende partij en betekent niet ipso facto dat aan het document geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekende partij meent dan ook dan zij minstens als een 'refugee sur place' dient te worden beschouwd.

Verwerende partij heeft de vrees en de problemen van verzoekende partij op geen enkel ogenblik serieus genomen en ten gronde onderzocht.

II.1.7 Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas en de vrees van verzoekende partij. Verwerende partij heeft nagelaten belangrijke aspecten in het dossier van verzoekende partij te onderzoeken en hecht te onrechte geen geloof aan haar vrees.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen"

2.2. Bij verweernota voegt verweerder “Pagina’s van facebookprofiel van verzoekende partij”.

2.3. Bij aanvullende nota van 7 juli 2022 voegt verzoekster een “Mailconversatie zoon cliënte met raadsman”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekster verklaart dat zij sinds 7 september 2019 in België actief lid is van de oppositiegroep ‘Force Progressiste pour le Changement’ (hierna: FPC) en zij vreest bij terugkeer naar Djibouti te zullen worden gearresteerd en gemarteld omwille van haar politiek engagement.

5. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims*”, februari 2004).

Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*”, Genève, 1992, 96).

6. *In casu* maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omwille van haar politiek engagement in België, noch dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd immers reeds besloten dat haar wisselende en incoherente verklaringen erop wezen dat zij de door haar aangehaalde arrestaties niet werkelijk had meegemaakt en geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade liep bij terugkeer naar Djibouti.
- De “*Mailconversatie zoon cliënte met raadsman*”, toegevoegd bij aanvullende nota van 7 juli 2022, waarin verzoeksters zoon “*in tempore non suspecto*” aan zijn raadsman laat weten dat zijn moeder aangevallen werd door de politie, doet geen afbreuk aan de reeds vaststaande beoordeling in het kader van verzoeksters eerste verzoek. Dergelijke loutere en ongestaafde beweringen van haar zoon hebben geen objectieve bewijswaarde.
- Gelet op wat voorafgaat kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten verzoeksters handelingen niet op de voet gevolgd hebben sinds zij Djibouti verliet en derhalve niet op de hoogte zijn van haar acties in en vanuit België.
- Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoekster gevraagd waarom zij denkt dat de Djiboutiaanse autoriteiten op heden op de hoogte zouden zijn van haar activiteiten, maar zij kon hier geenszins overtuigend op antwoorden (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 26-27). Bovendien zijn verzoeksters verklaringen over het contact met haar familie - waarvan zij informatie zou kunnen verkrijgen over wat er in Djibouti geweten is over haar acties vanuit België - tegenstrijdig (notities, p. 23; verklaring volgend verzoek, vraag 21). De beweringen in het verzoekschrift, met name dat de FPC actief is op sociale media en hun pagina openbaar te bezoeken is, dat de betogingen waaraan verzoekster deelnam openbaar waren en “*de nodige pers en sociale media aandacht*” genoten, tonen niet aan dat de Djiboutiaanse autoriteiten ook werkelijk op de hoogte zijn van deze activiteiten door de diaspora in België.
- Verzoeksters plots politiek engagement komt niet doorleefd over. Zo kan zij, noch in het Somali noch het Frans, aangeven waarvoor de afkorting FPC staat (notities, p. 16). Zij kon niet doorleefd en coherent vertellen waarom zij zich heeft aangesloten bij FPC, aangezien zij in het kader van haar vorig verzoek verklaarde nooit politiek actief te zijn geweest, noch waarom zij uiteindelijk dan toch deze stap zette in september 2019, nadat zij reeds bijna drie jaar in België verbleef en haar zoon L. al langer bij de partij was. Het is dan ook opvallend dat verzoekster pas besloot om zich voor het eerst in haar leven op 60-jarige leeftijd plots politiek te engageren, nadat haar eerste verzoek om internationale bescherming een negatieve afloop kende.
- Verzoeksters verklaringen over haar functie als president van de vrouwen bij FPC stroken niet met het attest van 7 september 2019 dat zij zelf neergelegde ter staving van haar politieke activiteiten in België. Zo beweerde verzoekster op 7 juni 2020 de functie van president van de vrouwen te hebben gekregen (notities, p. 23), maar stelt het document dat verzoekster reeds op 7 september 2019 benoemd werd tot president van de vrouwencommissie van de partij en dit omwille van haar ongezien politiek engagement voor de FPC en de oppositie. De bewijswaarde van het stuk wordt verder onderuitgehaald door de vaststelling dat het een fout bevat in het e-mailadres (@hotmail.com in plaats van @hotmail.com) en dat ook het eerste telefoonnummer verschilt van het telefoonnummer op het attest van 7 juni 2020. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat dit louter typfouten betreffen, dient te worden opgemerkt dat ook verzoeksters verklaringen over haar functie als vrouwenvoorzitster niet toereikend zijn. Zij kon immers geenszins doorleefd en concreet vertellen over wat zij binnen deze functie al zou hebben moeten ondernemen (notities, p. 23-25).

- Uit haar verklaringen blijkt zelfs dat verzoekster in werkelijkheid slechts twee vergaderingen zou hebben bijgewoond terwijl één à twee keer per maand werd vergaderd, wat uiteraard de ernst van haar politiek profiel geheel ondermijnt. Over haar taak of input tijdens vergaderingen bleef zij tevens geheel op de vlakte (notities, p. 24-25). Ook haar overige politieke activiteiten voor de FPC - zijnde het maken en presenteren van het gerecht *sambusa* tijdens vergaderingen of ceremoniën (notities, p. 24-25) en het deelnemen aan slechts “*twee eerdere en twee latere*” protesten van FPC (notities, p. 21-22) - wijzen geenszins op een doorgedreven en oprecht politiek engagement. Het verzoekschrift kan dan ook geenszins worden gevolgd waar gesteld wordt dat verzoekster zich “*zeer actief*” inzet voor de FPC en een “*prominente rol*” bekleedt binnen de organisatie.
- Verzoeksters bewering actief te zijn op Facebook en (politieke) berichten te delen en becommentariëren (notities, p. 14, 27) kan niet blijken uit haar publieke Facebookpagina (M.L.M.H. (facebook.com)), zoals ook toegevoegd aan de verweernota.

Verzoekster toont aldus niet aan dat haar (voor zover al geloofwaardige maar in ieder geval uiterst beperkte) activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

7. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster bij een terugkeer naar Djibouti haar recht op vrije meningsuiting en politieke overtuiging zal verderzetten en zij hierdoor gevisieerd zou worden, blijkt uit het voorgaande dat verzoeksters politiek engagement geenszins oprecht wordt geacht. Hoe dan ook is een dergelijke vrees louter hypothetisch.

8. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen omtrent (de aanleiding tot) haar plots politiek engagement op 60-jarige leeftijd. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS